

Mia és Moozie

A kedvesség története

Írta: Shweta Bala

Illusztrálta: Sahana Bala

Egy nagyvárosban élt egy Mia nevű lány. Mia szeretett játszani, táncolni és énekelni. Az egész környék kedvelte Miát az emberekhez való vidám hozzáállása miatt. Mia boldogan üdvözölte az embereket, azok pedig vigyorral az arcukon köszöntek vissza.

Egy nap Mia egy műanyag pohár vízzel és egy zacskó chipsszel a kezében sétált a parkban. Miután végzett, a földre dobta őket, nem pedig a hulladékgyűjtőbe. Mia egyik barátja, Emily látta a tetteit, és nagyon meglepődött az almát látva.

Odalépett Miához, és megkérdezte: „Miért dobtad ki a szemetet a fűre?”

Mia így válaszolt: "Nem volt a közelben szemetes, ezért odadobtam."

– Még mindig nem szabad ezt tenned, Mia. Ez káros a környezetre." - jelentette ki Emily.

– Csak két szemét volt. – jegyezte meg Mia.

„Megtennéd ezt a házában? Hagyj ott két szemetet?”

Gondolj csak bele, Mia, tudom, hogy hamarosan jó döntést hozol.

Emily ekkor elindult vissza az otthonába, Mia pedig azon kezdett gondolkodni, hogy mit csinál.

Azon az éjszakán Mia a valaha látott legfurcsább álmát látta. Álmában Miát egy Moozie nevű tehén kereste fel.

Moozie bemutatkozott: „Szia Mia! Moozie vagyok. Ne légy félek! Beszélnem kell veled a parkban történekről.

Mia megkérdezte: „Miért aggaszt egy kis szemét?

„Amit tettél, az árt a környezetnek. Gyere velem és mi különböző helyekre megy, és megnézi, hogyan vélekednek a szemérről.”

Mia beleegyezett, és elindultak egy ösvényen.

Amikor az erdőben sétáltak, Mia látott egy szomorúan beszélő hattyút úszni a tóban.

Mia megkérdezte tőle: – Mi a baj, Ms. Swan?

A hattyú így válaszolt: „Annyi szemét van a tóban, ahol eszem és úszom. Sokan éhesek maradunk a szemét miatt. Nagyon szeretném, ha az emberek abba hagynák a szemetelést, és elkezdene segíteni a környezetvédelemben. Sok teremtmény élne és boldog lenne a mostanihoz képest.”

Mia nagyon szomorú volt, amikor látta a szegény hattyút, és hallgatta a szomorú meséjét.

Hamarosan Moozie és Mia az erdőbe sétáltak, ahová az ösvény vezetett és meglátott egy nagyon gyenge fát, amelyen vékony ágak lógtak. Mia megkérdezte a fát: „Miért olyan szomorú, Mr. Tree?”

A fa így válaszolt: „Sokan közülünk abbahagyták a gyümölcstermelést a sok szemét miatt, amely megakadályozza, hogy tápanyaghoz jussunk. Sokan megbetegszenek és gyengélkedünk. Hamarosan végleg elmegyünk, ha ez a személtelési szokás folytatódik. Sokat teszünk az emberekért. Nemzeti parkokat adunk nekik, ahol csodálatos természetet láthatnak. Levegőt adunk nekik, hogy lélegezzenek, fát a házuknak, helyet az állatoknak és madaraknak, és mégis folyamatosan bántanak minket.”

Mia szíve fáj, amikor látta, hogy szegény fa ilyen súlyosan szenved.

Miután a lehető legjobban lecsillapították a fát, Mia és Moozie megláttak egy barátságos madarat, aki egy faágon zokogott.

Mia odakiáltott: „Mi a baj madár? Miért sírsz?”

A madár így válaszolt: „Éleményre vadásztam, amikor megláttam valamit a földön. Azt hittem, ez valami étel, amivel etethetem a fiókáimat.

Kiderült, hogy szemetét, és most a kicsikéim betegek. Ez mind az emberek miatt van, akik szemetelnek. Miért kell az embereknek a szemetet a földre dobniuk, ahelyett, hogy egy hulladékgyűjtőbe raknák?

Mia annyira megdöbbsent, hogy sírni kezdett, látva a sok kárt, amiben részese volt. Rájött, hogy ha ő és mások folytatják ezt a szörnyű viselkedést, a környezet tönkremegy. Észre sem vette, hogy ezt teszi!

Mia odakiáltott Moozie-nak: „Most már értem, mit csináltam rosszul. Úgy kell kezelnem a Földet, mint az otthonomat. Köszönöm Moozie, hogy körbevezetett és figyelte rám.”

Moozie így válaszolt: „Örülök, hogy megérted, mire törekszem mond. Ne felejtse el mindig kedvesnek lenni és óvni a környezetet!”

Amikor megszólalt az ébresztő, Mia fényesebben és boldogabban ébredt, mert tudta, hogyan teheti jobb helyé a Földet. Mia környezetvédelmi klubot alapított, és megosztotta tudását a környezet megóvásával kapcsolatban. Amikor felnézett az égre, Mia látta, hogy Moozie lemosolyog rá.

Vége

A Mia és Moozie alkotóiról:

Shweta Bala 10 éves volt 2020-ban, amikor megírta a „Mia and Moozie”-t, és egy 5. osztályos diák volt egy online iskolában, a Laurel Springs Schoolban.

Sahana Bala, Shweta nővére illusztrálta a történetet, amikor 15 éves volt, és a kaliforniai San Jose-i Lynbrook High School 9. osztályos tanulója volt.

A Moozie és a Children's Kindness Network számára a következők:

Történetek:

- Mia és Moozie
- Moozie kedvesség varázsa
- Moozie pozitív szavai
- Moozie és a cirkusz

Vers:

- Moozie vers

Rejtvények:

- Moozie Word Search
- Fejtsd ki a szavakat

Plakátok (a Covid-járvány idején készültek):

- Moozie azt mondja, viseljen maszkot
- Moozie kezét mos

Moozie és Rainbow a Nevergreen Cityben

írta: Colin Barca

Minden jog fenntartva

Kiadja a Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie és Rainbow a Nevergreen Cityben

Írta: Colin Barca

Moozie, a tehén olyan kedves, amennyire csak lehet. Egyetlen másik teremtmény sem kedvesebb nála. Finoman játszott Rainbow borjával egy reggel, amikor megérkezett a posta. Ted gazda elment ellenőrizni.

– Moozie, van valami a számodra! Ted gazda telefonált a postaládából. Nevének hallatán Moozie Ted gazdához rohant, vigyázva, nehogy rálépjen semmire. Ted gazda átadott neki egy borítékot.

A benne lévő papír azt írta:

Kedves Moozie!

A nevem Talia, és szükségem van a segítségedre! Kérjük, jöjjön el a 154 Attle Road címre Nevergreen Cityben.

Tisztelettel,

Talia

„Hmmm ... Kíváncsi vagyok, mi a baj mondta Moozie. – Jó lenne segíteni Taliának. És aztán Moozie, Rainbow és Farmer Ted elhajtottak Nevergreen Citybe teherautójukkal.

Mielőtt hárman meglátták volna a várost, Moozie érezte a Sohazöld Város borzalmas bűzét. Szörnyű volt! És bár Moozie nem mondta ki hangosan, már látja, izé, miért írt Talia. Hamarosan beértek a városba.

A városban megtalálták az Attle Roadot. Ted gazda bekopogott a 154-es ház ajtaján, és Talia kinyitotta az ajtót. "Köszönjük mindenkinek, hogy eljöttetek!" – mondta Talia reménykedve.

– Örömmel segítünk, de mit tegyünk? kérdezte Szivárvány. Mindenki azt gondolta.

Aztán Moozie kíváncsian bekukkantott egy szemetesbe. Üres volt, kivéve egy almamagot.

"EZ AZI!" Moozie boldogan nyöszörgött. [Colin szeretné animálni ezt a kifejezést egy képen.]

"Hogy érted?" – kérdezte Talia.

– A kukákat használhatjuk a szemétszedéshez! - válaszolta Moozie.

– Lehet, hogy ez rossz ötlet – mondta Rainbow. – Nem tudjuk, hol volt ez a cucc.

„Hmmm... Ah! Csak az van a kamionban!” – mondta Ted gazda, miközben kesztyűt és markolót vett ki a teherautóból.

Miután befejezték az Attle Roadot, a csapat ujjongott! Aztán meglátták a város többi részét.

"Most soha nem fejezzük be!" - nyögte Talia. – Dehogyan, dehogyan!

- Nem szabad feladnunk - mondta Moozie. - Talán segítséget kellene kérnünk a várostól.

- Remek ötlet, Moozie! De hogyan?" - kérdezte Talia.

- Ne aggódj, Talia, van egy tervem - biztosítja Moozie.

Moozie sétált és sétált, egészen a főtérig,

És lassan, de biztosan kezdett megtelni levegővel,

És egykor Moozie teste egy óriási gömb volt,

Egy kis hang hallatszott, először nehezen hallható.

Aztán a hang egyre hangosabb lett

Egészen addig, amíg nagyon magas volt és szuper éles

A lakosság kijött, hallotta az új hangot

A Moozie által kiadott hang, az úgynevezett hang

MÓÓÓÓ! [Colin szeretné animálni ezt a szót egy képen.]

Amikor Moozie mocogása abbamaradt, az összes ember feléje ment, és kérdéseket tett fel. Aztán Talia

kijött és elmagyarázta a problémát. A városlakók rájöttek, hogy városuk rendetlenség, és

úgy döntött, hogy segít.

Végül az egész város tiszta volt, és a városlakók szurkoltak Moozie-nak.

„Csípő, hip Hurrá Moozie-ért!”

Így Moozie és Talia elbúcsúzott egymástól.

- Viszlát, Moozie - mondta Talia.

- Viszlát, Talia - mondta Moozie. "Ha segítségre van szüksége, forduljon hozzánk bizalommal."

Így Moozie, Rainbow és Ted gazda elhagyja Nevergreen Cityt. ...

... bár Moozie úgy érezte, meg kell változtatnia a nevet.

A szerzőről:

Colin Barca tizenkét éves, bronzból, esetleg ezüsből készült szívvvel. Szórakozásból szeretett volna könyvet alkotni, bár nincs tapasztalata.

Ted farmerről:

Igen, Ted gazda az igazi, és ő hozta létre a Moozie márkát! Nagyon kedves, és nagyon örült, hogy Colinnak Moozie-könyvet készíthetett.

A könyv hátulja:

Amikor Moozie, Rainbow és Ted gazda levelet kap valakitől, akit Taliának hívnak, és segítséget kér, tudják, hogy segíteniük kell neki! Moozie és barátai megtisztítják a Nevergreen Cityt? Vagy túl nagy a rendetlenség?

Moozie és a nagy csúnya bogár

Big Moozie, a tehén olyan kedves, amilyen csak lehet.
Egyetlen másik teremtmény sem kedvesebb nála.

Egy esős napon otthon volt az istállóban, és minden szobatársa elment.

A disznók horkoltak és sárpitét készítettek.
A lovak büszkén vijjogtak és ügettek.

A kecskék szórakozottan ütögették egymást.
Az öreg kacsamama felkiáltott: „Mindenki fuss!”

- Mi a baj, kérdezzük? - mondták a kecskék az istállóban.
Kacsa felhördült: „Ez egy hiba, és nem akarok riasztani,

De ez a poloska nagy, túl nagy egy harapnivalóhoz.”
Horse felkiáltott: – Kinyomom, úgyhogy állj hátra.

A disznók azt üvöltötték: „Jaj, ez egy nagy ronda bogár
két szarvával, szőrös tapogatókkal egy fekete bogárbögrén!”

Ló izmos és szikár lábát emelte a magasba, Tehén
felkiáltott: "Moozie, gyere gyorsan a helyszínre!"

Moozie felkiáltott: „Állj!” ahogy a ló patája a földnek csapódott.
Az összes állat visszafojtotta a lélegzetét, összeszedték magukat.

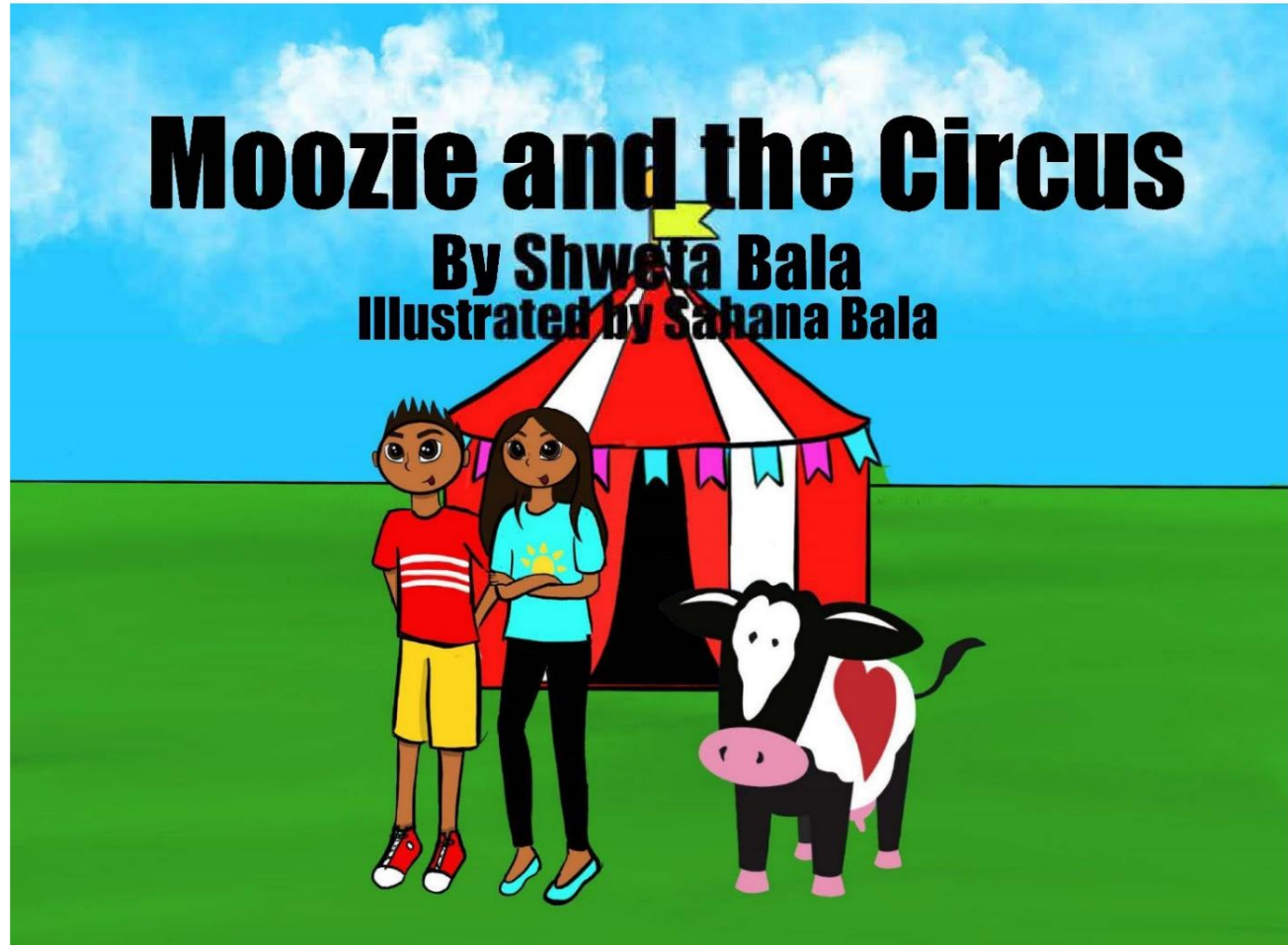
Moozie megbökte a piszkot, és egy nagy bogár kimászott.
Az összes állat zihált, és felkiáltott!

– Ó, istenem!, sajnáljuk... Moozie azt mondta, hogy álljunk meg,
de a nagy bogarak furcsák és ijesztőek, nem?

Moozie kedves, gyengéd hangon kezdte: „A
bogarakat, akárcsak a könyveket, nem lehet pusztán a külső alapján megítélni.

Mélyebbre kell néznünk, és látni kell, hogy még a hibák is jók lehetnek.
A jót keresni minden, mint mindig.

A poloskák mindenkinek hasznosak lehetnek,
lásd, nekik is megvan a helyük a Földön, akárcsak neked, akárcsak nekem.”

Moozie és a cirkusz

Írta: Shweta Bala

Illusztrálta: Sahana Bala

"Végre itt van! Ébredj fel Azaan!" – kiáltotta Ayana, miközben a padlóra dobta a takaróját.

Meleg nyári reggel volt, és Ayana izgatott volt, mert a mai egy nagyon különleges nap volt. Ayana és Azaan ikrek voltak. Ayana mindig az ösztöneit követte, míg Azaan inkább logikus gondolkodó volt. Szerettek mindent együtt csinálni... mindent, csak nem reggel ébredni.

Azaan lassan levette a takaróit, és nyújtózott. „Mi van itt? Visszamehetek az ágyba?”

"Viccelsz!" – kiáltotta Ayana izgatottan. – Ma van a születésnapunk!

Azaan hirtelen nagyon szélesen vigyorogni kezdett.

„Ó! Már nagyon vártam ezt a napot! Menjünk le és együnk Reggelizz, aztán jó szórakozást!” – kiáltott fel Azaan.

Ayana és Azaan együtt sétálni kezdett, és arra gondolt, hogy milyen szórakozásban lesz részük.

Szüleik minden évben a születésnapjukon elvitték őket, hogy megnézzék kedvenc cirkuszukat, a The Circus of Fun-t.

"Ez a születésnapi műsor lesz az eddigi legjobb!" – kiáltott fel Ayana, miközben felfalta a palacsintáját. „Hallottam, hogy különleges műsort csinálnak elefántokkal!”

Az apjuk vigyorogva válaszolt: „Van még egy dolog, ami így lesz hogy ez az utazás a legjobb legyen mindkettőtöknek. Bemegyünk a színpalak mögé, és találkozhatunk a cirkuszi edzőkkel!”

Ayana ezt hallva majdnem leverte a tányérját az asztalról. Ők mindketten olyan lelkesen akartak menni. A páros gyorsan elfogyasztotta a reggelijét, és az autóhoz ment.

Amikor megérkeztek, egy órájuk volt a bemutató előtt, ezért úgy döntöttek, körbejárják a helyet. Amíg sétáltak, Azaan egy fáradt mókust látott a földön, aki nem tudott mozdulni.

Ayana és Azaan azonnal rohantak, hogy segítsenek a szegény állaton. Óvatosan felkapták a mókust, és egy puha fűágyra helyezték az árnyékban. Ayana kapott egy üveg vizet és néhány makkot a földre, és a mókus elé tette. A mókus hamarosan nyújtózkodni kezdett és kortyolgatni kezdte a vizet. Aztán kapott egy kis energiát és elkezdett mozogni. Egy Moozie nevű gondoskodó tehén a közeli bokorból látta ezeket az akciókat, és tudta, hogy Ayana és Azaan azok az emberek, akik megmentik a bántalmazott állatokat a cirkuszban. Moozie úgy döntött, hogy megvárja a műsor végét, majd beszél velük.

Amikor kinyíltak a függönyök, Ayana és Azaan elképedve látták az elefántok gurulnak a labdákon, az állatok karikákba pattannak, az akrobaták pedig sok kézenállást végeznek. Egy látványos előadás után Ayana és Azaan azt mondták szüleiknek, hogy néhány perc múlva visszajönnek, és bementek a színpad mögé, ahol meglátták Moozie-t. Azaan sikítani akart, de Moozie megállította és bemutatkozott.

Moozie nyugodtan így szólt: – Szia Ayana és Azaan. Kérlek, ne félj. Moozie vagyok. Míg a cirkuszt szórakoztató nézni, az állatoknak nem. Mindketten nagyon kedves és intelligens gyerekeknek tűnnek. Gyere velem, és elmagyarázom."

Azaan értetlenül állt, hogy a cirkusz miért bántja az állatokat és miért kellene Moozie-val mennie, de miután Ayana rábeszélte, végül beleegyezett, hogy menjen.

Ahogy továbbmentek a színpalak mögé, elbújtak egy függöny mögé, és látta, hogy az állatokat megkorbácsolják és megsebesítik a trükkök végrehajtása érdekében. Az elefántok nyögtek, a majmok pedig sikoltoztak. Ayana, Azaan és Moozie tovább maradtak, és látták, hogy az állatokat addig nem etették, amíg el nem végzik a tetteiket. Észrevették, hogy az állatok sem örülnek a trükköknek. Nagyon nehéz volt nézni, ahogy az elefántokat eltalálták, mert nem egyensúlyoztak a csúszós labdákon, és a majmokat nem ugrottak át a kis karikán.

Ayana sírva készült, de ekkor Moozie megjegyezte: „Ezekkel az állatokkal úgy bánnak vele, mintha nem lennének élőlények. Mindketten segíthettek. Ezek az állatok sok mindenben mennek keresztül, hogy szórakoztassák az embereket, akik szórakozni jönnek.”

Ayana és Azaan úgy döntött, hogy átveszik az irányítást.

Ayana felkiáltott: „Várj! Ne bántsd az állatokat!”

A tréner zavartan mondta: „Mit keresel itt? Nem vagy az itt kellene lennie. A színész kulisszáiban kellene lennie!”

Azaan felkiáltott: „Hallgass minket! Nem szabad bántani az állatokat.”

A kiképző így válaszolt: „Ezek az állatok egyáltalán nem hallgatnak rá!” Azaan

így válaszolt: „Ez azért van, mert nem úgy bánysz velük, mint az állatokkal.

Megbántod őket, és még csak nem is jutalmazod őket erőfeszítéseikért.

Az állatoknak olyan érzelmeik vannak, mint nekünk. Dolgozhat-e étel és szünet nélkül olyan helyen, amely nem a természetes élőhelye? És emellett csinálj valamit, aminek nem igazán örülsz?”

Az edző felsóhajtott, és elgondolkodott. Végül úgy döntött, igazuk van.

Ayana és Azaan együtt mondták: „Ne felejtsd el kedvesnek lenni az állatokkal!”

A tréner mosolyogva kijelentette: „Köszönöm, hogy emlékeztettél. Régen olyan kedves voltam az állatokhoz, és most nézz rám! Korbácsolom és ütöm őket. Biztosan jobban fogok bánni velük. Mivel ti, gyerekek, emlékeztettek arra, hogy milyenek kell lennie egy igazi állatidomárnak, szeretnétek megsimogatni az állatokat?”

Ayana és Azaan gyorsan megegyeztek, és egyenként megsimogathatták az összes állatot. Nagyon boldogok voltak, amikor látták, hogy az állatok többé nem részesülnek rossz bánásmódban.

A visszaút során mindent elmeséltek a szüleiknek, ami történt.

Ayana hozzátette: "Mi lenne, ha legközelebb elmennénk egy szafarira, ahol az állatokat szabadon engedik az élőhelyükön?"

Édesanyjuk büszkén mosolygott rájuk. A nő azt válaszolta: „Persze. gondolom ez egy csodálatos lehetőség. Egyébként mi készítette arra, hogy a szafarit választottad a cirkusz helyett?"

- Ó, ez csak a kulisszák mögötti élményünkből származott. - válaszolta Azaan, és Moozie-ra gondolt.

A Moozie és a cirkusz alkotóiról:

Shweta Bala 10 éves volt 2020-ban, amikor megírta a „Moozie and the Circus”-t, és egy 5. osztályos diák volt egy online iskolában, a Laurel Springs Schoolban.

Sahana Bala, Shweta nővére illusztrálta a történetet, amikor 15 éves volt, és a kaliforniai San Jose-i Lynbrook High School 9. osztályos tanulója volt.

A Moozie és a Children's Kindness Network számára a következők:

Történetek:

- Mia és Moozie
- Moozie kedvesség varázsa
- Moozie pozitív szavai
- Moozie és a cirkusz

Vers:

- Moozie vers

Rejtvények:

- Moozie Word Search
- Fejtsd ki a szavakat

Plakátok (a Covid-járvány idején készültek):

- Moozie azt mondja, viseljen maszkot
- Moozie kezét mos

Moozie kedves cselekedeteket keres

Volt egy tehén, akit Moozie-nak hívtak,
Aki kedves volt és édes;
Keresne egy kedves cselekedetet

Még egy forgalmas utcában is!

Egy napon útközben talált egy
sérült háziállatot; De látott egy
kisfiút is, aki állatorvost hívott.

Moozie látta ezt a jó cselekedetet,
és kedvesnek tartotta ezt a
cselekedetet, Ránézett a kisfiúra,
és eszébe jutott.

Moozie folytatta útját, a csípős
méheken át; Amíg nem talált
egy kedves cselekedetet, Ahol egy lány
gondozta a fákat, Moozie észrevette ezt a
cselekedetet, És elégedett és
elégedett volt, Megjegyezte a lányt,
és nyugodtan ment tovább.

Moozie átnyomult a csomós fűvön, Azt
kívánta, hogy egy tárcsával emeljék
fel, De hamarosan talált
egy falut, Ahol egy fiú védte barátját a zaklatótól.
Moozie látta ezt a
tettet, és nagyon el volt
ragadtatva, feljegyezte a
fiút, és átköltözött valahova új helyre.

Moozie keresett és keresett,
és hamarosan talált
egy fellépést, ahol egy lány jókat mondott
magának, ami pozitív hatással volt.
Moozie nagyon el volt ragadtatva a
látványtól, és el volt
ragadtatva, Feljegyezte a
lányt, és elköltözött onnan, ahol a lány szavalt.

Moozie nagyon boldog
volt, és továbbra is keresett egy fellépést, ami
új volt, Még a mai napig keres,
Találhat-e tőled egy fellépést?

A Children's Kindness Network több művének alkotójáról:

Shweta Bala 10 éves volt 2020-ban, amikor ezeket a műveket írta, és egy 5. osztályos diák volt egy online iskolában, a Laurel Springs Schoolban.

Sahana Bala, Shweta nővére illusztrálta a történeteket és a poszttereket, amikor 15 éves volt, és a kaliforniai San Jose-i Lynbrook High School 9. osztályos tanulója volt.

A Moozie és a Children's Kindness Network számára a következők:

Történetek:

- Mia és Moozie
- Moozie kedvesség varázsa
- Moozie pozitív szavai
- Moozie és a cirkusz

Vers:

- Moozie kedves cselekedeteket keres

Rejtvények:

- Moozie Word Search
- Fejtsd ki a szavakat

Plakátok (a Covid-járvány idején készültek):

- Moozie azt mondja, viseljen maszkot
- Moozie kezét mos

Moozie kedves kalandja
Írta: Jane Morton
Asszisztens: Farmer Ted & Moozie
Illusztrálta: Jane Royse

[2. oldal]

Big Moozie, a tehén olyan kedves, amennyire csak lehet.
Egyetlen másik teremtmény sem kedvesebb nála.

[3. oldal]

Finoman csapkod a legyekkel a farkával,
miközben három kiskacsát néz játék közben az ösvény közelében.

[4. oldal]

Hallja, hogy valami jön, és hegyezi a fülét.

[5. oldal]

Most mi ez a dob-dobos hang, amit hall?

[6. oldal]

Szarvasmarha patadobogása. A csorda úton van.

[7. oldal]

A lenti völgy felé tart.

[8. oldal]

A marhák szagolják a vizet, és felgyorsítják a sebességet.

[9. oldal]

A gyorsan mozgó ügetésből hamar zúgás lesz.

[10. oldal]

Ha Moozie nem tudja megfordítani az egész csordát,
egyenesen a földbe tapossák a kiskacsákat.

[12. oldal]

Megpróbálja kiskacsákat félretenni az útból,
de továbbra is hancúroznak és játszanak.

[13. oldal]

Megpróbál közelebb menni, hogy menedéket nyújtson hármuknak.
Nem fognak menedéket nyújtani. Inkább szabadon szaladnak.

[14. oldal]

„Nincs senki más, szóval minden rajtam múlik.
Meg kell fordítanom a csordát. Megteszem” – mondja.
A közelebb érkező csorda felkavarja a port.
– Meg tudom fordítani a csordát. Igen, megteszem. Nekem kell.”

[16. oldal]

Beszív egy kis levegőt és még több levegőt, és hamarosan nagy Moozie feldagad, mint egy hóléballon.

[18. oldal]

És amikor úgy tűnik, hogy Moozie szétrobban,
egy kis hang kiszökik belőle, és először uuuummm hang.
Meríti a levegőt, amit mélyen elraktározott,
hogy küldjön egy Mooooo-t , ami eléri a megsztottságot.
A Mooooooo -ja erőt gyűjt, ahogy fellendül a dombról.
Olyan erősen bömböl, hogy a csorda megáll és mozdulatlanul áll. Mmmmmmmoooooo

[20. oldal]

A hangos visszhangok, mint a mennydörgés, félelemmel töltik el a marhákat.
Pörög a csorda, minden üsző és bika.

[22. oldal]

Elkanyarodnak a víz felé egy új úton,
míg három kiskacsa fürdőzik.

[24. oldal]

A kacsamama felhördül: „Köszönöm, hogy megmentette a legénységet.
Egyetlen másik teremtmény sem kedvesebb nálad.”
„Csak egy tehén vagyok. Minden rajtam múltott.
Megfordítottam a csordát, és szívesen – mondja.

Moozie's varázslat

Kifestőkönyv kedvesség üzenettel

Által Sara Intés

Illusztrálta: Katie Olsen

[2. oldal]

Egyszer esetén a idő
ban ben a ház éppen tetszik a tiéd
élt a bátor kis lány
val vel barna szemek és fürtök.

[3. oldal]

Ő volt nem mindig bátor –
éppen a arc ban ben az tömeg
val vel a mágikus barátja
nevezett Moozie az Tehén.

[4. oldal]

Most Moozie volt plüss,
éppen a töltött kis tehén
val vel a szív - formák bojt
nak,-nek haj tovább neki szemöldök.

[5. oldal]

De bármikor az lány
w as bizonytalan vagy fél
ő suttogta nak nek Moozie
nál nél éjszaka mint ő terített.

[6. oldal]

Most egy éjszaka az lány
volt így sokkal tovább neki ész
hogy ő nem lehetett álljon meg beszél
mint kemény mint ő megpróbálta.

[7. oldal]

És Moozie éppen hallgatott
nál nél első mint ő kiáltott
hogy az gyerekek nál nél neki iskola
kegyetlenek voltak és barátságtalan.

[8. oldal]

– Ők átlagos," ő mondott,
" és én tud hogy ez van rossz
de én soha vesz oldalak –
én éppen megy mentén."

„Van egy fiú ,” mondott az lány,

“ és övé név van Finn.
Ő az a kis bit különböző -
ő nem elfér ban ben.”

[9. oldal]

"ÉN gondol ő úgy tűnik szép
és én tetszik nek nek lenni barátok,
de mit ha az Egyéb gyerekek
tkönnyedség nekem tetszik neki?"

[10. oldal]

– Ó Moozie" ő mondott,
" ha csak Ön tudta
hogyan sokkal én szeretnék
én tudta éppen mit nek nek csinálni.”

[11. oldal]

Azután minden nek,-nek a hirtelen
Ban ben az pislogás nek,-nek an szem
Moozie elindult nek nek világít
tetszik a szentjánosbogár.

[12. oldal]

Val,-vel törékeny bumm
és a vibrálás nek,-nek fény,
Moozie volt álló
jobb ott ban ben egyszerű látás!

Mint magas mint az öltözködőasztal,
mint széles mint az ágy
val vel a szív alakú _ bojt
nak,-nek haj tovább neki fej.

[13. oldal]

"Az én barátom," Moozie moo-ed.
„Ti te van kérdezte nekem számára Segítség
to tanul hogyan nek nek lenni kedves
to Finn és saját magad.”

[14. oldal]

"És megvan tanult a kevés trükkök
ban ben az én élet mint a tehén,
de Beteg Mondd Ön az igazság -
y te már tud hogyan.”

[15. oldal]

"Amikor az világ van barátságtalan

és Ön ne tud mit nek nek csinálni,
gondolrólról hogyan Ön akar
az egész világ nek nek csemege Ön."

[16. oldal]

– Az a egyszerű szabály
ez az könnyen nek nek teszt.
Éppen hallgat nek nek a te szív -
te fogsz __ __ megtalálja azt tudja legjobb."

Az kis lányok könnyek
volt szárított tovább neki áll
mint ő nézett fel nál nél Moozie
és mondott val vel a vigyorog,

[17. oldal]

– Van azt igazán mint egyszerű
mint hogy ban ben az vége?
Azt biztos lenne lenni szép
to van a új barát."

[18. oldal]

„Ti te tud, megvan volt gondolkodás
én esetleg kérdez Finn
ha ő volt tetszik nek nek ül val vel nekem
nál nél ebéd Most és azután."

[19. oldal]

És Moozie moo-mooed
és neki szemek sziporkázott fényes
Mint ő nevetett és mondott
„ te te tud, én gondol hogy ő esetleg!"

[20. oldal]

Az lány fel neki fegyver
körül Moozie's puha nyak
és suttogta: „ Köszönöm Ön
számára lény az én barát."

[21. oldal]

– Ó gyermek," Moozie moo-ed,
"ez az az én munka, után minden -
nak nek lenni itt amikor Ön szükség nekem,
to jön amikor Ön hívás."

[22. oldal]

"Éppen hagyja a te szív énekel

a nd én akarat lenni itt,
így viszontlátásra számára most ...”
És Moozie eltűnt!

[23. oldal]

Az lány volt bal holding
a kopott kis tehén
val vel a szív alakú _ bojt nak,-nek haj
tovább neki szemöldök.

[24. oldal]

És ő mosolygott mint ő hagyja önmaga
sodródás ki , hogy ágy,
álmodozás nak,-nek varázslat
és készítése új barátok.

Moozie a kedvesség varázsa

Legyen kedves

Írta: Shweta Bala
Illusztrálta: Sahana Bala

"Tag, te vagy az!" - kiáltotta Max, miközben a szünetben átrohant az iskolai mezőn. Szép és napsütéses nap volt, annyi mindent lehetett játszani egy délutánon.

Max körbe-körbe rohangált a cédulával, amikor hirtelen meglátott egy kis lány megbotlik és a földre esik. Az összes könyv, amit a kezében tartott, szétszóródott a földön. A könyvek eláztak a reggeli harmattól a földön. Ahelyett, hogy kedves emberként segítette volna fel, Max nevetni kezdett rajta, és kigúnyolta, hogy milyen ügyetlen. A lány sírni kezdett és elment. Egy óra múlva Maxot behívták az igazgatói irodába.

Amikor Max megérkezett, Huggins igazgató elmagyarázta neki a helyzetet. Amikor végzett, megkérdezte tőle: „Miért neveltél rajta, ahelyett, hogy segítettél neki?”

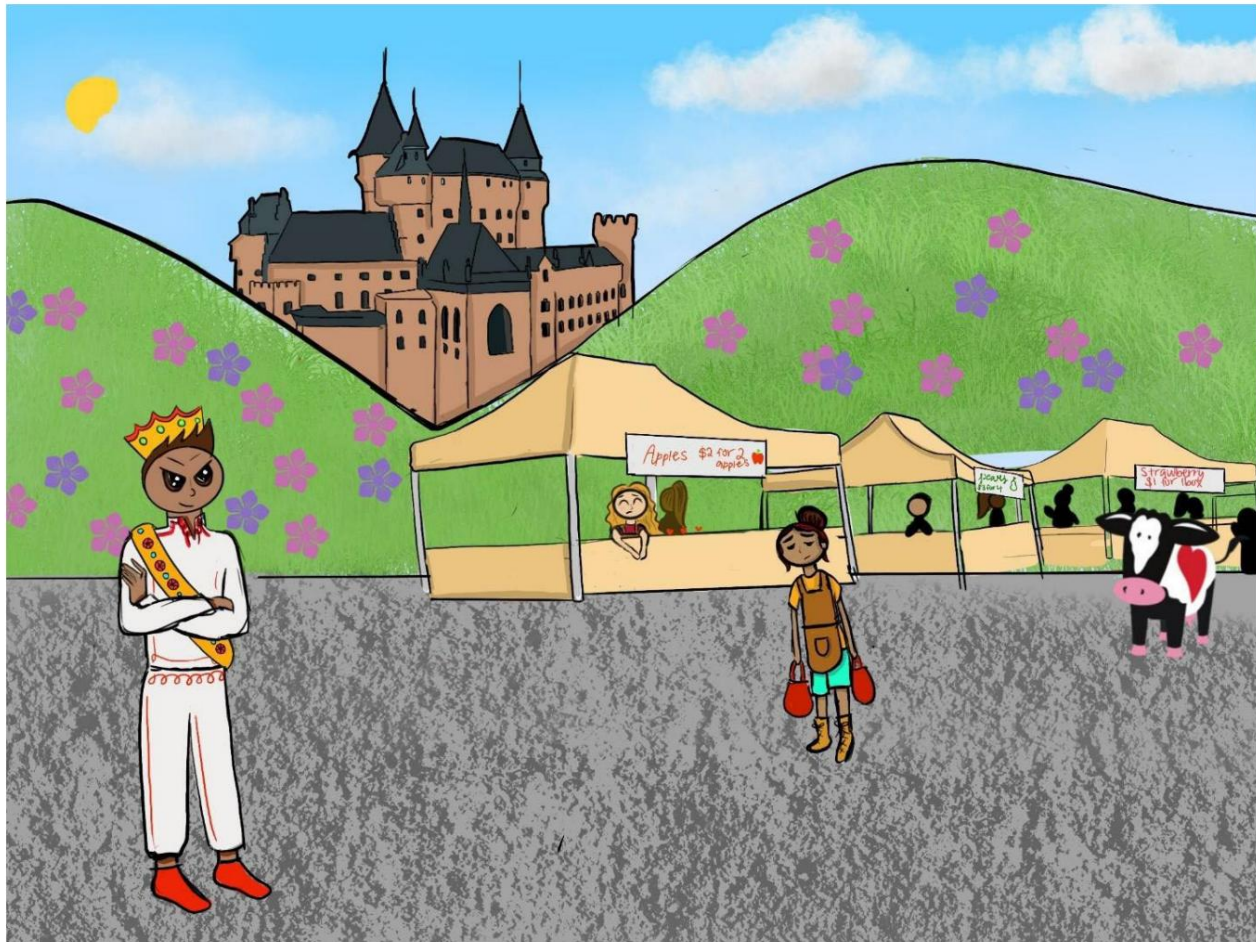
Max így válaszolt: "Nagyon vicces volt, amikor megbotlott a sziklák között."

– Nem szabad ezt tenned, Max. Ha az ő állapotában lennél, te is nagyon bántva éreznéd volna magad. Kedvességet kell mutatnod másokkal szemben. Mielőtt elmész, itt van egy könyv, amit javaslok, olvass el. Elmehetsz mostmár."

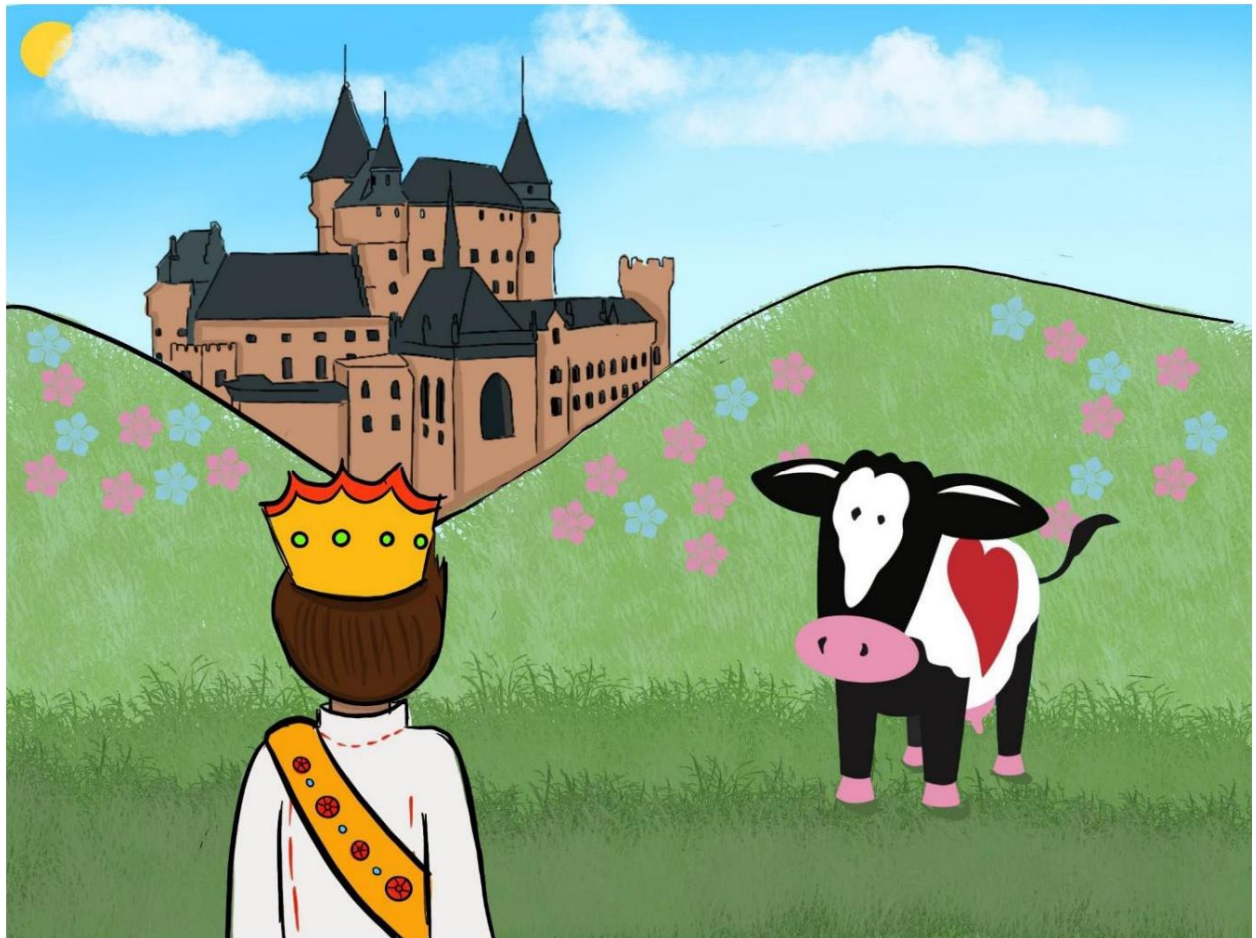
Max bosszúsan elhagyta az irodát, és visszament az osztályba.

Később aznap este, amikor Max befejezte az iskolai munkáját, azon küszködött, hogy elolvassa-e az igazgatótól kapott könyvet. Azt hiszem, el fogom olvasni a könyvet, mert nincs más befejeznivalóm. Max elgondolkodott. Kinyitotta a könyvet, és olvasni kezdett. A történet így kezdődött:

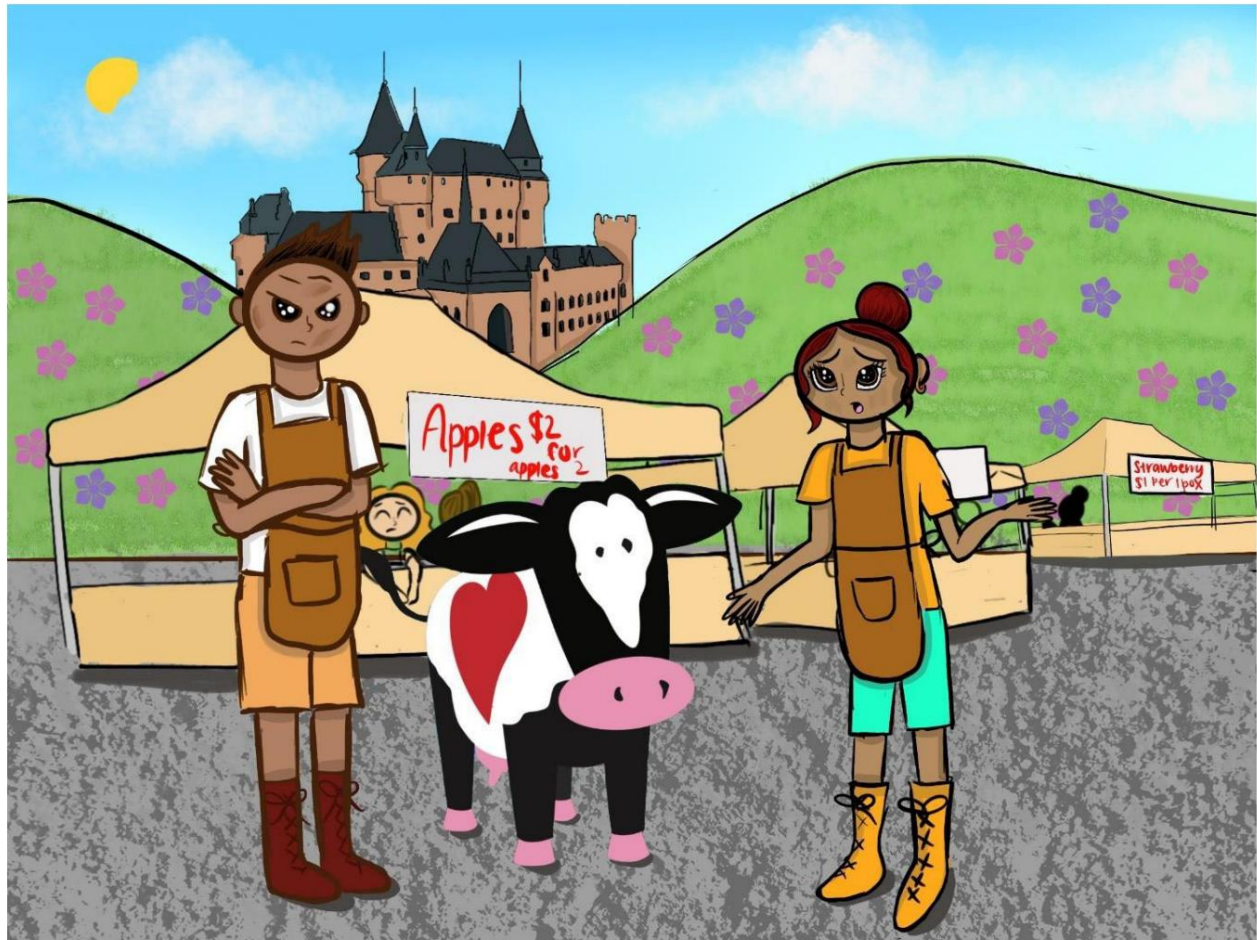

Élt egyszer a Kedvesség Királyságában egy herceg, Liam herceg, aki mindenkinél jobbnak tartotta magát. Korábban nagyon barátságtalan volt, és kritizálta a falusiakat. Minden nap dicsekszett a palotával, és azzal, hogy milyen sok luxusa van. Aztán elkezdte kötekedni az emberekkel, hogy milyen koszos a piac. Sokaknak nem tetszett ez a viselkedése.

A herceg viselkedésének hírére egy kedves tehén nevezett Moozie úgy döntött, hogy segít neki.

Amikor Moozie odaért, azt mondta: „Helló, a Kedvesség Királyságának Hercege! A falusiakat megsértik a szavaid. Tegyük egy sétát a faluban, mint falusiak.” Némi meggyőzés után a herceg beleegyezett, és utazónak álcázva megkezdtek sétájukat a faluban. Az első falusi, akivel találkoztak, Isabella volt.

Moozie beszélgetésbe kezdett: „Milyen szép nap a királyságban. Nem értesz egyet? Milyen ez a királyság? Arra gondolunk, hogy itt lakunk.”

Isabella így válaszolt: „Imádok sétálni az utcákon egy napsütéses napon a Kedvesség Királyságában. Ez a királyság csodálatos hely. Az egyetlen ember, akit nem szeretek itt, az a herceg. Nemrég találkoztam vele, és lelkesen üdvözöltem. A ruháimat zordnak és koszosnak nevezte. Ez az aljas megjegyzés nagyon bántott. Szomorú, hogy nem tud tovább nézni a ruhámon és a kinézetemen. Herceggént azt hittem, többet fog tudni.”

Miután elismerték, elmentek egy másik falushoz, Jameshez, és kötetlen beszélgetésbe kezdett a királyságbeli életről.

James így válaszolt Moozie-nak: „Szeretem a falut, kivéve a herceget. Megbántottnak éreztem magam amiatt, amit mondott nekem. Múlt héten, amikor eltörtem a lábam, nyúlnak nevezett, aki ugrál. Fájdalmasan látom, hogy a saját hercegünk aljas dolgoknak nevezi az embereket. Szomorú, hogy nem tud együtt érezni mások fájdalmával. Hercegeként azt hittem, hogy jobban tudja. Most pedig, ha megbocsátasz, mennem kell.”

Így hát a herceg és Moozie folytatták a sétát, és találkoztak Abigaillel. Abigail megjegyezte: „Mindenki kedves, kivéve a herceget. Ő tényleg rosszindulatú másokkal szemben és soha nem kedves. Amikor azt mondtam, hogy a palota konyháján dolgozom neki, és minden nap kiszolgálom, azt mondta, hogy soha nem vette észre, hogy a palotában dolgozom, és azt mondta, hogy szolgának szántak. Szomorú, hogy lenézi az embereket a munkájuk alapján, és nem tudja értékelni a kemény munkát.”

Mostanra a herceg eleget hallott, és kérte, hogy térjen vissza a palotába. Visszatérve a herceg így szólt: – Bocs, Moozie. Nem kellett volna ennyire gonosznak lennem a falubeliekkel. Ha az ő helyükben lennék, én is nagyon idegesnek éreztem volna magam. Nem helyes rossz dolgoknak nevezni az embereket. Ez nem tiszteletteljes. Meg tudsz bocsájtani?"

Moozie megbocsátott neki, és megtanította, hogy mindig legyen kedves másokhoz.

Másnap a herceg bocsánatot kért az egész környéktől, és elmondta nekik, hogy megtanulta a leckét, hogy legyen kedves és kedves az emberekhez. A falubeliek tudták, hogy megtanulta a leckét, és elfogadták a bocsánatkérését. A Kedvesség Királyságában mindenki boldogan élt, míg meg nem halt. Vége.

Max egy ideig mély gondolatokba merült.

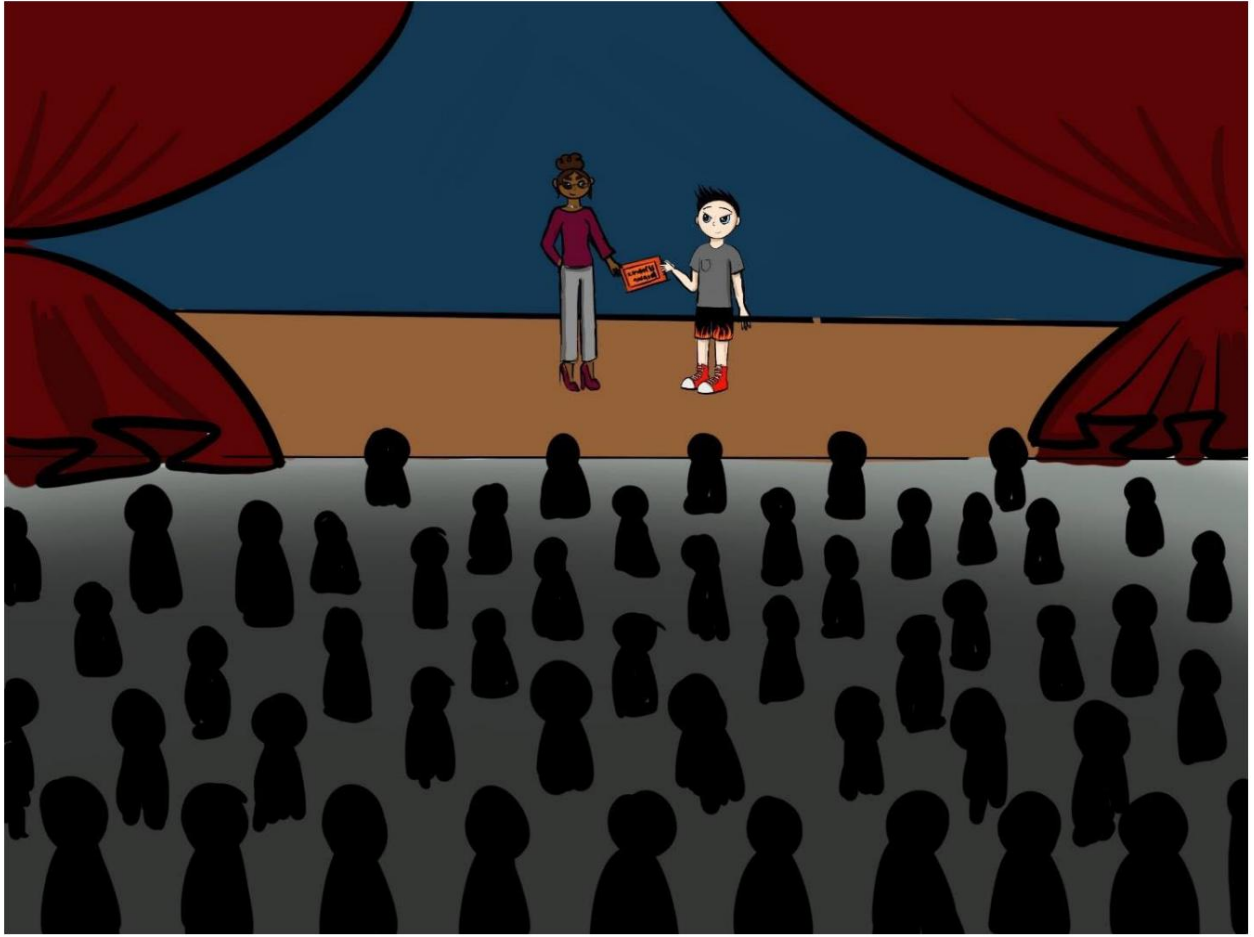

Az iskolában Max látta, hogy a kislány teljesen egyedül ül egy padon. Odament hozzá, és azt mondta: „Sajnálom, amit tettem. én nem tudom, hogy nagyon bántottam az embereket. Remélem, meg tudsz bocsátani nekem.”

A kislány így válaszolt: „Örülök, hogy megértetted. Kell a nagyobb ember, aki bocsánatot kér. A nevem egyébként Amy.”

„Örülök, hogy találkoztunk, Amy. Max vagyok. Akarsz együtt játszani majd valamikor?” Amy felnevetett. "Biztos. Az remek lenne. Viszlát, Max!"

- Viszlát, Amy!

Max attól a naptól fogva mindig emlékezett a történetre, és biztos volt benne, hogy mindig kedves volt másokkal. Segített másoknak, amikor szükségük volt rá, és soha többé nem ugratott másokat. Mindenki örült, hogy abbahagyta a zaklatást. Abban a hónapban az iskolában a „Kindness Award”-ra választották.

*****A VÉGE*****

A Moozie's Magic of Kindness alkotóról:

Shweta Bala 10 éves volt 2020-ban, amikor megírta a „Moozie's Magic of Kindness” című könyvet, és egy 5. osztályos diák volt egy online iskolában, a Laurel Springs Schoolban.

Sahana Bala, Shweta nővére illusztrálta a történetet, amikor 15 éves volt, és a kaliforniai San Jose-i Lynbrook High School 9. osztályos tanulója volt.

A Moozie és a Children's Kindness Network számára a következők:

Történetek:

- Mia és Moozie
- Moozie kedvesség varázsa
- Moozie és a cirkusz

Vers:

- Moozie vers

Rejtvények:

- Moozie Word Search
- Fejtsd ki a szavakat

Plakátok (a Covid-járvány idején készültek):

Moozie azt mondja, viseljen maszkot

Moozie kezet mos

Moozie[®] zenekari kalandja

A kedvesség felfedezése zenei utazáson keresztül

Írta: Tom Easton (segíti: Farmer Ted és Moozie[®])

Illusztrálta: Katie Olsen

[3. oldal]

Most pedig hallgassuk meg a történetet, hogyan csatlakozott a Tiny Tinny Triangle a Moozie BIG zenekarához!

[4. oldal]

Most már mindenki tudja, hogy Moozie, a tehén olyan kedves, amennyire csak lehet. Egyetlen másik teremtmény sem kedvesebb nála.

Moozie a farkával finoman pöccintett legyek mellett áll, amikor az istálló ajtaján bejön a zenekar legújabb hangszere.

[5. oldal]

És Moozie azt mondja: „Szia, kisfiam. Mi a neved?”

„A nevem Tiny Tinny Triangle, de mindenki TT-nek hív” – mondja TT Moozie-nak.

[6. oldal]

"Miért van itt?" kérdezi Moozie.

TT azt mondja: "Azért vagyok itt, hogy csatlakozzam a NAGY zenekarhoz, de attól tartok."

"Miért félsz?" kérdezi Moozie.

TT azt mondja: „Mert kicsi vagyok; kisebb, mint az összes többi hangszer. Új vagyok. A többi hangszert nem ismerem. És nem tudom, milyen hangot fogok kiadni, amikor zenélek!”

Moozie azt mondja: „Nos, új kis barátom, ismerem az összes hangszert, és bemutatlak nekik. Örömmel segítünk megtalálni a hangját. Menjünk át a vonós részre!”

[7. oldal]

Miközben Moozie egy csellóra mutat, elmondja a TT-nek, hogy Charley Cselló a zenekar egyik legrégebbi tagja.

TT nem várja meg, hogy Moozie még mit mondjon, csak odaszalad a csellóhoz, és azt mondja: „Tinny Triangle vagyok. Segítenél megtalálni a hangomat?”

[8. oldal]

"Hagyjon békén. Gyakorlok. Túlságosan fontos és elfoglalt vagyok ahhoz, hogy segítsek a hozzád hasonlóknak. Menj, nézd meg az egyik kis hegedűt; rövidebb a húrjuk és szeretik az apróságokat. Talán még tetszenek is nekik – morogta Charley Cselló.

[9. oldal]

TT visszamegy Moozie-hoz, és azt mondja: „Nem volt túl kedves.”

„TT, nem minden vonós hangszer olyan, mint a Charley Cselló” – mondja Moozie.

[10. oldal]

Hirtelen Baxter Bass felkiált: „Hé ember, ne aggódj – légy jó! Nem vagyunk mind olyanok, haver! Mindannyian kijövünk! Nos, legalább itt, Basslandben mindannyian kijövünk egymással!

[11. oldal]

Viola Viola pedig hozzáteszi: „TT, kérlek, ne az alapján ítéld meg minden vonós hangszert, akivel először találkozol. Charley azonban azt mondta, hogy beszélnie kell a hegedűkkel. Magasan és gyorsan játszanak, és jó és barátságos csapatot alkotnak.”

[12. oldal]

Tehát Moozie és TT elmennek találkozni Loretta Violinnal, és Moozie azt mondja: „Helló, Loretta. Ez az új barátom, és ez az első próbája, de nem találja a hangját.”

„Nincs hangod? Miért emlékszem, amikor nem volt hangom. De aztán megtaláltam a hangzásom titkát” – mondja Loretta Violin.

TT megkérdezi: „A hangod titka?”

„Igen, számomra a titok az íjam volt. Tessék, próbáld ki; az íj azonnal kiugrik a zenéből a belsődből!”

[13. oldal]

Tehát TT veszi az íjat, és elkezd mozgatni a jobb oldalán, de nincs hang. TT visszaadja az íjat Lorettának, és így szól: „Köszönöm, Ms. Violin. Nem hiszem, hogy az íj a hangzásom titka.”

– TT, ne aggódj. Megtalálja a hangját. És tudod mit? Te és én most barátok vagyunk. Amint megtalálja a hangját, bármikor visszatérhet és játszhat velünk. Moozie, miért nem veszed át a TT-t fafúvósra; Biztos vagyok benne, hogy nagyon szívesen segítenek neked.”

[14. oldal]

Miközben elindulnak, Moozie azt mondja TT-nek: „Jobban érzed magad?”

„Igen. Loretta és a barátai kedvesek és kedvesek voltak velem, még a nagy basszus is kedves volt. Mindegyik tetszett” – mondja TT.

[15. oldal]

Moozie az első székklarinét felé mutat, jelezve TT-nek, hogy menjen bemutatkozni. És TT azt mondja: „Elnézést, hölgyem. A nevem Tiny Tiny Triangle. A hangomat keresem. Tudsz segíteni nekem?”

[16. oldal]

Reeda Clarinet azt mondja: „Van egy kis idegességed! Te egy háromszög vagy. A zenekar hátuljába tartozol. Tudod, miért raknak háromszögeket a zenekar hátuljába? Mert nem vagy fontos! Hagyjon békén. Menj a helyedre; a hátsó sorban!”

[17. oldal]

TT visszautasítva érzi magát Moozie felé, és Moozie azt mondja: „Gyere, kis barátom. Szeretném, ha találkoznál egy fafúvós trióval: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe és Hobson Bassoon. Azt hiszem, segíthetnek megtalálni a hangját.”

[18. oldal]

Együtt sétálnak oda, és Moozie azt mondja : „ Ő a barátom, TT. Új a zenekarban , és meg kell találnia a hangját.”

Billie Jo Piccolo gyorsan csicsereg: „Hé, kis srác! Mindössze 10 másodpercbe telt, mire megtaláltam a hangomat. Gondolod, hogy meg tudod dönteni ezt a rekordot?”

[19. oldal]

Olivia Oboe higgadtan azt mondja: „Ne bánd Billie Jo, TT. Tehát a hangját keresi? Nos, mindegyikünknek megvan a saját hangja mélyen bennünk. Ebben a részben legtöbbünk titka a nád. Tessék, TT, próbáld ki a nádszálamat. Talán ez a hangod titka.”

Hobson Bassoon pedig hozzáteszi: „Igen, ez mindig működik nálam! A nád az egész világot rezgésbe hozza és életre kelt. Gyerünk és próbáld ki – ez egyszerű! Dobj bele!”

[20. oldal]

TT veszi a nádat, a szájába adja és fúj. (Fújó hang) De nincs hang. Így hát TT visszaadja a nádat Mrs. Oboe-nak, és azt mondja: „Köszönöm, Mrs. Oboe, nagyon kedves. Nem a nád a titok. A nád gyönyörűen működik neked, de nekem nem.”

„Megtalálja a hangját, tudom, hogy meg fogja találni. Íme egy ötlet. Fémből vagy! Miért nem próbáljátok ki Moozie-val a rézfúvós szekciót? Közvetlenül mellettünk vannak!”

[21. oldal]

Miközben TT sétál és nézi a csillogó kürtöket, trombitákat és harsonákat,

[22. oldal]

Véletlenül beleütközik egy nagyon nagy hangszerbe. TT beleütközött a zenekari zaklatóba, Max Tubába. Max Tuba felhördül: „Vigyázz, hová mész, te kis pipa nyikorgás! Takarodj innen , mielőtt kifújlak innen!”

[23. oldal]

És Moozie azt mondja: „Max Tuba, ez nem volt kedves. Nem akart rosszat; baleset volt. Ez az első napja, és keresi a hangját.”

Miközben Max Tuba fényes sárgaréz bőre zavartan vörösre válik, motyog és felnyög, megköszörüli a torkát, és azt mondja: „ Ahhh , sajnálom. Nem gondoltam senkire, csak rám. Hé! Talán ez a csúszós, csúszó harsona segíthet megtalálni a hangját.”

[24. oldal]

Jól emlékezve arra, hogy Moozie azt mondja, hogy mindig legyen kedves, TT egyenesen feláll, és azt mondja Max Tubának: „Köszönöm ezt a javaslatot, Mr. Tuba. Nagyon nagy vagy és fényes. Megyek, megnézem a harsonát, és megkérdezem, tud-e segíteni, hogy megtaláljam a hangomat.

Gruff Max Tuba meglágyult, és azt mondja: „Örülök. Sok sikert, kölyök, és üdvözljük a zenekarban.”

[25. oldal]

Moozie megkérdezi TT-t: „Észrevetted, hogy kedvessége hogyan segített megváltoztatni Max dallamát?”

[26. oldal]

Ekkor Ramon Trombone azt mondja: „Hé, elvtárs, csússzon át ide. Ramon vagyok. Az egész sárgaréz részlegben nincs marhahús.

Aztán Ava Horn azt mondja: „A hangját keresi? Hangzásunk titka a sok levegő és egy szócső. Hallgat...”

[27. oldal]

„Donald Trombita vagyok, sok mindentről tudok! Ramon, add TT-nek a szócsövet! Talán ez a hangjának a titka. Csak annyit kell tenned, hogy zúgod az ajkaidat, és nagyon erősen fújod.”

[28. oldal]

Tehát TT veszi a szájrészt, és fúj, fúj és fúj. De nincs hang. TT csalódottan visszaadja a szájrészt Ramon Trombone-nak, és azt mondja: „Köszönöm, Ramon, de a szájrész nem működik nálam. Remekül működik Önnek és fényes sárgaréz barátainak. Nagyon jól szóltok mindannyian! Büszke vagyok arra, hogy ragyogó vagyok és ebben a zenekarban vagyok.”

[29. oldal]

Ahogy távolodnak, Moozie így szól TT-hez: „Nagyon büszke vagyok rád, amiért ennyire erőlködsz a fúvókával, és hogy kedves vagy Ramonhoz és az összes rézfúvós hangszerhez. A kedvesség jó érzéssel tölt el másokat.”

„A kedvességtől én is jól érzem magam” – mondja TT. Míg TT jól érzi magát a többi hangszer iránti kedvessége miatt, továbbra is aggódik, hogy megtalálja a hangját.

[30. oldal]

Azt mondja: „Moozie, már a húroknál voltunk. Fafúvósnál jártunk. A rézfúvós szekcióban jártunk.”

[31. oldal]

– Hol kereshetjük még a hangomat?

[32. oldal]

„Ah ha, van egy hely, ahol még nem jártunk. Miért nem gondoltam erre korábban? Ott tartják a tehénharangomat. Menjünk az ütős szekcióhoz.”

[33. oldal]

Aztán meghallják, ahogy Jack Timpani felkiált: „TT Triangle, gyere vissza, ember. Üdvözljük a hátsó sorban, ahol a legtöbben felállhatunk és mozoghatunk zenélés közben. Hallottam rólad. Az a hír járja, hogy te vagy az új ütős hangszer, aki keresi a hangzásodat. Jó helyre jött; Itt ütőhangszerekről beszélnek. Hallgass a barátaimra. Van egy ötletem, miért nem gurulsz át a legjobb barátomhoz, Cadence-hez. Szia Cadence! Szeretném, ha találkoznál a forró új háromszöggel. Kedves lélek, és tele van tehetséggel; segíts neki akcióba lendülni!”

[34. oldal]

Moozie és TT átmennek találkozni Cadence Snare-Drummal, a híres Drum családból. Cadence azzal üdvözli őket: „Helló, TT, Cadence vagyok. Játszottam nagy zenekarokban, kizenekarokban, felvonuló zenekarokban és rockzenekarokban. Hallgass az én és a barátaim ritmusára.”

Csodálkozva Cadence és barátai hangjaitól, TT azt mondja: „WOW!”

C dence pergő azt mondja: „Igen, TT, és tudod, hogy ezekből a hangok nagy részét olyan „menő egyhangúak” adják, mint te?

Aztán Cadence egy közelben fekvő kis verőre mutat, és azt mondja: „Nézze meg, nézze meg TT-t; ez lehet a hangod titka.”

[35. oldal]

TT felveszi a verőt, és azt mondja: „**Megtaláltam. Megtaláltam a hangomat!**”

Moozie boldogan nyögött , mert barátja megtalálta, amit keresett... hangjának titkát. TT már nem félt.

[36. oldal]

A zenekar különböző szekciói a saját részük gyakorlásával voltak elfoglalva, de lássuk, mi történik, ha mindenkit összerakunk!

[37. oldal]

Moozie azt akarja, hogy emlékezz arra, amikor kedves vagy, jól érzed magad, az, akivel kedves vagy, jól érzi magát... és mindenki, aki látja a kedvességedet, szintén jól érzi magát.

Látod, a kedvesség segít mindannyiunknak együtt játszani és gyönyörű zenét csinálni... bármennyire is mások vagyunk!